

CAPITOLUL II

Politica națională de utilizare eficientă a energiei

Art. 3. — (1) Politica națională de utilizare eficientă a energiei este parte integrantă a politicii energetice a statului și se bazează pe următoarele principii:

- a) funcționarea normală a mecanismelor de piață în domeniul energiei, inclusiv formarea prețurilor după criterii concurențiale și o mai bună reflectare a costurilor și beneficiilor legate de mediu;
- b) reducerea barierelor în calea promovării eficienței energetice, stimulându-se astfel investițiile;
- c) promovarea unor mecanisme de finanțare a inițiativelor în domeniul eficienței energetice;
- d) educarea și conștientizarea utilizatorilor diferitelor forme de energie privind necesitatea reducerii consumurilor energetice pe unitatea de produs;
- e) cooperarea dintre consumatori, producători, furnizori de energie și autoritățile publice în vederea atingerii obiectivelor stabilite de politica națională de utilizare eficientă a energiei;
- f) sprijinirea cercetării fundamentale și aplicative în domeniul utilizării eficiente a energiei;
- g) promovarea inițiativei private și dezvoltarea serviciilor energetice;
- h) cooperarea cu alte țări în domeniul eficienței energetice și respectarea convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Obiectivul principal al politicii naționale de utilizare eficientă a energiei este obținerea beneficiului maxim în întregul lanț energetic care cuprinde producerea, conversia, stocarea, transportul, distribuția și consumul diferitelor forme de energie.

(3) Politica națională de utilizare eficientă a energiei definește atât obiectivele privind utilizarea eficientă a energiei, cât și căile pentru atingerea acestor obiective, cu referiri speciale privind:

- a) reducerea consumului de energie al României pe unitatea de produs intern brut;
- b) creșterea eficienței energetice în toate sectoarele de activitate ale economiei naționale;
- c) introducerea tehnologiilor noi cu eficiență energetică ridicată;
- d) promovarea surselor noi de energie;
- e) reducerea impactului negativ asupra mediului al activităților de producere, transport, distribuție și consum al tuturor formelor de energie.

Art. 4. — Politica națională de utilizare eficientă a energiei se elaborează de Agenția Română pentru Conservarea Energiei împreună cu Ministerul Industriei și Comerțului și se supune spre aprobare Guvernului o dată cu politica energetică națională, ca parte a acesteia.

CAPITOLUL III

Programe de eficiență energetică

Art. 5. — (1) În scopul realizării politicii formulate conform art. 4 agenții economici care consumă anual o cantitate de energie de peste 1.000 tone echivalent petrol au obligația să întocmească programe proprii de eficiență energetică, în care vor include:

- a) măsuri pe termen scurt, de tipul *fără cost* sau *cu cost minim*, care nu implică investiții majore;
- b) măsuri pe termen lung, de 3 până la 6 ani, vizând un program de investiții pentru care se vor întocmi studiile de fezabilitate.

(2) Agenția Română pentru Conservarea Energiei, prin filialele sale teritoriale, și Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului acordă consultanță gratuită pentru

întocmirea programelor, în acest sens putând, pe termen limitat, să angajeze experți asociați pentru întocmirea studiilor de strategie sau a celor de fezabilitate.

Art. 6. — Programele proprii de eficiență energetică vor include acțiuni în următoarele direcții principale:

- a) realizarea scenariilor pe termen mediu și lung privind cererea și oferta de energie, care să ghideze procesul decizional;
- b) aplicarea reglementărilor tehnice și a standardelor naționale de eficiență energetică, care au ca scop creșterea eficienței echipamentelor producătoare și consumatoare de energie, inclusiv a celor din domeniul construcțiilor și al transportului;
- c) promovarea utilizării celor mai eficiente tehnologii energetice care să fie viabile din punct de vedere economic și nepoluante;
- d) încurajarea finanțării investițiilor în domeniul eficienței energetice, prin participarea statului sau a sectorului privat;
- e) elaborarea balanțelor energetice și formarea unor baze de date energetice necesare pentru evaluarea raportului cerere-ofertă în domeniul energiei, inclusiv pentru calculul indicatorilor de eficiență energetică;
- f) promovarea cogenerării de mică și medie putere și a măsurilor necesare pentru creșterea eficienței sistemelor de producere, transport și de distribuție a căldurii la consumatori;
- g) înființarea de compartimente specializate în domeniul eficienței energetice la nivelurile corespunzătoare, care să aibă personal capabil să elaboreze, să implementeze și să monitorizeze programe de eficiență energetică;
- h) evaluarea impactului negativ asupra mediului.

Art. 7. — (1) Programele proprii de eficiență energetică vor fi avizate de Agenția Română pentru Conservarea Energiei și, după caz, de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

(2) Sinteza programelor de eficiență energetică pe ansamblul economiei naționale se aprobă anual de Guvern, la propunerea Ministerului Industriei și Comerțului.

CAPITOLUL IV

Standarde de eficiență energetică

Art. 8. — (1) La propunerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, a ministerelor de resort și a Asociației de Standardizare din România se aprobă, prin hotărâre a Guvernului, reglementări tehnice și standarde naționale de eficiență energetică pentru aparate, echipamente, utilaje și tehnologii cu consum mare de energie, pentru clădiri, precum și pentru alte domenii de activitate.

(2) Prin standardele naționale de eficiență energetică se stabilesc limite minime sau maxime pentru performanțele energetice ale aparatelor, echipamentelor, utilajelor și tehnologiilor utilizate.

Art. 9. — Producătorii și importatorii de aparate, utilaje, echipamente și tehnologii pentru care au fost elaborate standarde naționale de eficiență energetică nu pot vinde, închiria sau pune în circulație sub orice altă formă pe piața românească respectivele produse decât cu condiția respectării standardelor naționale de eficiență energetică și a certificatului de atestare eliberat conform prevederilor art. 10.

Art. 10. — (1) Producătorii și importatorii de aparate, utilaje, echipamente și tehnologii, pentru care au fost elaborate standarde naționale de eficiență energetică, au obligația de a solicita efectuarea încercărilor și măsurărilor stabilite prin actele normative în vigoare pentru certificarea conformității.

(2) Încercările și măsurătorile vor fi efectuate de instituțiile acreditate în acest sens de Agenția Română pentru Conservarea Energiei. După efectuarea încercărilor

și măsurătorilor instituția acreditată eliberează certificate producătorilor și importatorilor ale căror produse satisfac standardele naționale obligatorii de eficiență energetică.

(3) Procedura de certificare și de atestare se aprobă prin același act normativ prin care se aprobă standardul.

Art. 11. — Standardele naționale de eficiență energetică pentru aparate, utilaje, echipamente și tehnologii, standardele pentru clădiri, precum și cele pentru alte domenii de activitate intră în vigoare și devin obligatorii la un an de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 12. — Eliberarea autorizației de construcție pentru toate clădirile noi și pentru consolidarea celor existente se va face și cu respectarea standardelor naționale de eficiență energetică.

CAPITOLUL V

Atribuții și răspunderi

Art. 13. — (1) Agenția Română pentru Conservarea Energiei este organul de specialitate al administrației publice centrale în domeniul eficienței energetice, cu personalitate juridică, autonomie funcțională, organizatorică și financiară, aflat în subordinea Guvernului, cu finanțare de la bugetul de stat și extrabugetară, inclusiv externă.

(2) Modul de organizare și funcționare a Agenției Române pentru Conservarea Energiei se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, avându-se în vedere următoarele atribuții și răspunderi principale:

a) elaborarea, implementarea și monitorizarea politicii naționale și a programelor de utilizare eficientă a energiei;

b) cooperarea cu instituțiile și organismele interne și internaționale în vederea utilizării eficiente a energiei și reducerii impactului negativ asupra mediului;

c) elaborarea de standarde, norme și reglementări tehnice în scopul creșterii eficienței energetice pentru aparate, echipamente, utilaje și tehnologii de producere, transport, distribuție și consum de energie, pentru clădiri, precum și pentru alte domenii de activitate;

d) acreditarea instituțiilor care efectuează încercările și măsurătorile pentru certificarea respectării standardelor naționale de eficiență energetică;

e) atestarea persoanelor fizice și juridice care au dreptul de a realiza bilanțuri energetice;

f) coordonarea programelor de eficiență energetică finanțate de instituții sau organizații internaționale în baza unor acorduri guvernamentale;

g) evaluarea tehnică și avizarea proiectelor de investiții în domeniul eficienței energetice, pentru care se cere finanțare din Fondul special pentru dezvoltarea sistemului energetic și din alte surse interne și externe;

h) cooperarea cu instituțiile abilitate, în vederea realizării bilanțelor energetice și formării unor baze de date energetice necesare pentru evaluarea raportului cerere-ofertă în domeniul energiei, a realizării unor scenarii pe termen scurt, mediu și lung privind evoluția acestui raport, inclusiv a calculului indicatorilor de eficiență energetică;

i) acordarea de consultanță gratuită autorităților administrației publice locale în elaborarea și aplicarea proiectelor de creștere a eficienței energetice, administratorilor clădirilor publice, ai celor cu destinația de locuință și agenților comerciali;

j) elaborarea și coordonarea programelor de pregătire și instruire, precum și atestarea personalului cu atribuții în domeniul gestiunii energiei;

k) avizarea programelor proprii de eficiență energetică, întocmite de consumatori.

Art. 14. — (1) Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului coordonează activitatea de stabilire și elaborare

a standardelor naționale de eficiență energetică pentru clădiri și stabilește criteriile, procedurile și condițiile pentru calculul coeficientului de transfer de căldură al materialelor de construcții și al coeficientului de transfer global al clădirilor.

(2) Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, în cooperare cu Agenția Română pentru Standardizare, cu consultarea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, emite reglementări tehnice și standarde naționale de eficiență energetică pentru acordarea certificatului energetic pentru clădiri.

Art. 15. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor, în cooperare cu Agenția Română pentru Conservarea Energiei, controlează comercializarea aparatelor, utilajelor și echipamentelor energetice destinate consumatorilor casnici și informează Guvernul despre respectarea legislației în vigoare.

CAPITOLUL VI

Obligațiile consumatorilor de energie

Art. 16. — Consumatorii de energie sunt obligați:

a) să respecte reglementările tehnice și standardele naționale în vigoare privind proiectarea, construirea, exploatarea, întreținerea, repararea instalațiilor proprii și a receptoarelor de energie, precum și dotarea acestora cu aparate de măsură și control;

b) să dispună de un sistem propriu de evidență și monitorizare a consumurilor energetice și să pună la dispoziție instituțiilor abilitate informații privind consumurile energetice și indicatorii de eficiență energetică.

Art. 17. — (1) Consumatorii care folosesc mai mult de 200 tone echivalent petrol pe an sunt obligați să întocmească, la fiecare 2 ani, un bilanț energetic realizat de o persoană fizică sau juridică autorizată.

(2) Consumatorii care folosesc mai mult de 1.000 tone echivalent petrol pe an sunt obligați:

a) să numească un responsabil pentru energie;

b) să efectueze anual un bilanț energetic realizat de o persoană fizică sau juridică autorizată;

c) să elaboreze programe de măsuri pentru reducerea consumurilor energetice, potrivit art. 5 alin. (1), incluzând investițiile pentru care se întocmesc studii de fezabilitate.

(3) Autoritățile administrației publice locale din localitățile cu o populație mai mare de 20.000 de locuitori au obligația să întocmească programe proprii de eficiență energetică, conform prevederilor art. 5 alin. (1).

Art. 18. — (1) Agenții economici cu activitate de producere, transport sau distribuție a combustibililor și energiei sunt obligați să ia măsuri pentru:

a) reducerea consumului propriu de combustibili și energie;

b) promovarea energiei solare, eoliene, geotermale, a biomasei, a biogazului și a energiei produse din deșeuri menajere;

c) organizarea de acțiuni demonstrative și promoționale în domeniul utilizării eficiente a combustibililor și a diferitelor forme de energie.

(2) Societățile de transport, precum și alte societăți care dețin mai mult de 10 autovehicule au obligația să dezvolte programe de monitorizare și gestiune a consumului de energie pentru grupul de vehicule deținut.

Art. 19. — Administratorii clădirilor aflate în proprietate publică au obligația să ia măsuri pentru:

a) utilizarea eficientă a sistemului de încălzire și climatizare;

b) utilizarea materialelor de construcție eficiente energetic;

c) utilizarea rațională a iluminatului interior;

d) utilizarea aparatelor de măsură și reglare a consumului de energie;

e) realizarea unui bilanț energetic pentru clădirile cu suprafață desfășurată mai mare de 1.500 m², o dată la 5 ani, bilanț întocmit de o persoană fizică sau juridică autorizată în acest sens;

f) creșterea eficienței energetice potrivit reglementărilor emise în baza prezentei legi.

CAPITOLUL VII

Stimulente fiscale și financiare pentru activități care conduc la creșterea eficienței energetice

Art. 20. — Agenții economici și unitățile din subordinea autorităților administrației publice locale pot finanța lucrări pentru creșterea eficienței energetice din surse proprii, din surse constituite din cote din profit destinate special pentru aceste investiții, din Fondul special pentru dezvoltarea sistemului energetic, constituit prin Legea nr. 136/1994 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea sistemului energetic, cu modificările ulterioare, din ajutoare de stat conform legii, din investiții realizate de terți sau prin cofinanțare, precum și prin credite.

Art. 21. — (1) Pentru realizarea obiectivelor propuse de prezenta lege și pentru facilitarea investițiilor care au ca scop principal creșterea eficienței energetice consumatorii de energie pot beneficia de sprijin financiar din Fondul special pentru dezvoltarea sistemului energetic, instituit conform Legii nr. 136/1994, dar nu mai mult de 50% din acest fond.

(2) Finanțarea proiectelor de eficiență energetică din Fondul special pentru dezvoltarea sistemului energetic se aprobă de Guvern, la propunerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, o dată cu aprobarea sintezei programelor de eficiență energetică conform art. 7 alin. (2).

Art. 22. — (1) Pentru cotele din profit alocate investițiilor destinate creșterii eficienței energetice se acordă scutire la plata impozitului pe profit.

(2) Creditele pentru lucrări de creștere a eficienței energetice se acordă cu o dobândă de maximum 75% din cea stabilită de bănci, diferența urmând să fie asigurată prin alocații anuale de la bugetul de stat.

(3) Importurile de aparate, utilaje, echipamente și tehnologii destinate realizării proiectelor de creștere a eficienței energetice beneficiază de scutire de taxe vamale, cu condiția obținerii avizului favorabil al Agenției Române pentru Conservarea Energiei.

(4) Societățile comerciale de management și servicii energetice, a căror activitate se încadrează în prevederile art. 3 alin. (1) lit. g), pot beneficia de o reducere de 50% a impozitului pe profit pe o perioadă de 5 ani de la data înființării, iar pentru cele existente, de la data intrării în

vigoare a prezentei legi. Atribuțiile, structura și criteriile de eligibilitate ale acestor societăți comerciale vor fi stabilite în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 23. — Cuantumul și procedura de acordare a stimulentelelor fiscale și financiare prevăzute la art. 20—22 se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei.

CAPITOLUL VIII

Sanțiuni

Art. 24. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să poată fi considerate infracțiuni, următoarele fapte:

a) nerespectarea de către managerii societăților, de către autoritățile administrației publice locale și de către administratorii clădirilor publice a prevederilor art. 5 alin. (1), ale art. 6, 16, 17, ale art. 18 alin. (2) și ale art. 19 lit. e);

b) nerespectarea standardelor naționale de eficiență energetică potrivit art. 10;

c) nerespectarea prevederilor art. 9.

Art. 25. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 24 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, cele prevăzute la lit. a);

b) cu amendă de la 3.000.000 lei la 10.000.000 lei, cele prevăzute la lit. b);

c) cu amendă de la 8.000.000 lei la 15.000.000 lei și cu confiscarea bunurilor respective, cele prevăzute la lit. c).

(2) Amenzile se fac venit la bugetul de stat.

Art. 26. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor, inclusiv măsura confiscării, se fac de personalul împuternicit de Agenția Română pentru Conservarea Energiei.

Art. 27. — Prevederile art. 24 și 25 se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 25—27.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 28. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 29. — În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi Agenția Română pentru Conservarea Energiei, cu avizul Ministerului Finanțelor, va supune spre aprobare Guvernului normele metodologice de aplicare a acesteia.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 9 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 10 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru promulgarea Legii privind utilizarea
eficientă a energiei

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind utilizarea eficientă a energiei și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 9 noiembrie 2000.
Nr. 443.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 182/1999
privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor
și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată la cea
de-a 87-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației
Internaționale a Muncii la Geneva la 17 iunie 1999

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 182/1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată la cea de-a 87-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 17 iunie 1999, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 11 iulie 2000.
Nr. 281.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 182/1999
privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată
în vederea eliminării lor, adoptată la cea de-a 87-a sesiune a Conferinței Generale
a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 17 iunie 1999**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 182/1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată la cea de-a 87-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 17 iunie 1999.

Art. 2. — Agenția Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul de Interne, Ministerul Educației Naționale și Ministerul Justiției vor supune spre aprobare Guvernului României măsurile necesare în vederea transpunerii efective în practică a dispozițiilor convenției prevăzute la art. 1.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 16 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

București, 15 noiembrie 2000.
Nr. 203.

CONVENȚIA Nr. 182

**Convenție privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată
în vederea eliminării lor*)**

Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la Geneva de Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii, care s-a reunit la 1 iunie 1999 în cea de-a 87-a sesiune,

considerând necesitatea de a adopta noi instrumente în privința interzicerii și eliminării celor mai grave forme ale muncii copiilor, ca prioritate majoră a acțiunii naționale și internaționale, mai ales a cooperării și asistenței internaționale, pentru a completa Convenția și Recomandarea privind vârsta minimă de angajare, 1973, care rămân instrumente fundamentale în ceea ce privește munca copiilor,

considerând că eliminarea efectivă a celor mai grave forme de muncă a copiilor necesită o acțiune imediată de ansamblu, care să țină seama de importanța unei educații de bază gratuite și de necesitatea de a-i sustrage pe copiii în cauză de la toate aceste forme de muncă și de a asigura readaptarea lor și integrarea lor socială, luând în considerare și nevoile propriilor familii,

reamintind Rezoluția privind eliminarea muncii copiilor, adoptată de Conferința Internațională a Muncii la cea de-a 46-a sesiune a sa, în 1996,

recunoscând că munca copiilor este determinată într-o mare măsură de sărăcie și că soluția pe termen lung rezidă într-o creștere economică susținută care să conducă la progres social și, în particular, la atenuarea sărăciei și la educație universală,

amintind Convenția drepturilor copilului, adoptată la 20 noiembrie 1989 de Adunarea Generală a Națiunilor Unite, amintind Declarația Organizației Internaționale a Muncii referitoare la principiile și drepturile fundamentale în muncă și mecanismul său de aplicare, adoptată de Conferința Internațională a Muncii la cea de-a 86-a sesiune în 1998,

amintind că unele dintre cele mai grave forme ale muncii copiilor sunt acoperite de alte instrumente internaționale și, în particular, de Convenția asupra muncii forțate, 1930, și de Convenția suplimentară a Națiunilor Unite privind abolirea sclaviei, a comerțului cu sclavi și a instituțiilor și practicilor similare sclaviei, 1956,

după ce a decis să adopte diverse propuneri referitoare la munca copiilor, problemă care constituie punctul 4 al ordinii de zi a sesiunii,

după ce a decis că aceste propuneri vor lua forma unei convenții internaționale,

adoptă la 17 iunie 1999 convenția următoare, care va fi denumită *Convenția privind cele mai grave forme ale muncii copiilor, 1999.*

*) Traducere.

ARTICOLUL 1

Orice membru care ratifică prezenta convenție trebuie să ia măsuri imediate și eficiente pentru a asigura interzicerea și eliminarea urgentă a celor mai grave forme ale muncii copiilor.

ARTICOLUL 2

În sensul prezentei convenții, termenul *copil* se aplică tuturor persoanelor în vârstă de până la 18 ani.

ARTICOLUL 3

În sensul prezentei convenții, expresia *cele mai grave forme ale muncii copiilor* include:

a) toate formele de sclavie sau practicile similare, ca de exemplu: vânzarea de sau comerțul cu copii, servitutea pentru datorii și munca de servitor, precum și munca forțată sau obligatorie, inclusiv recrutarea forțată sau obligatorie a copiilor în vederea utilizării lor în conflictele armate;

b) utilizarea, recrutarea sau oferirea unui copil în scopul prostituării, producției de material pornografic sau de spectacole pornografice;

c) utilizarea, recrutarea sau oferirea unui copil în scopul unor activități ilicite, mai ales pentru producția și traficul de stupefiante, așa cum le definesc convențiile internaționale pertinente;

d) muncile care, prin natura lor sau prin condițiile în care se exercită, sunt susceptibile să dăuneze sănătății, securității sau moralității copilului.

ARTICOLUL 4

1. Tipurile de muncă vizate la art. 3 lit. d) trebuie să fie stabilite de legislația națională sau de autoritatea competentă, după consultări cu organizațiile patronilor și lucrătorilor interesate, luându-se în considerare normele internaționale pertinente și, în particular, paragrafele 3 și 4 ale Recomandării privind cele mai grave forme ale muncii copiilor, 1999.

2. Autoritatea competentă, după consultări cu organizațiile interesate ale patronilor și lucrătorilor, trebuie să localizeze tipurile de muncă astfel determinate.

3. Lista cuprinzând tipurile de muncă determinate conform paragrafului 1 al prezentului articol trebuie să fie periodic examinată și, la nevoie, revizuită după consultări cu organizațiile interesate ale patronilor și lucrătorilor.

ARTICOLUL 5

Orice membru trebuie, după consultări cu organizațiile patronilor și lucrătorilor, să stabilească sau să desemneze mecanisme adecvate pentru monitorizarea aplicării dispozițiilor care dau efect prezentei convenții.

ARTICOLUL 6

1. Orice membru trebuie să elaboreze și să pună în aplicare programe de acțiune în vederea eliminării cu prioritate a celor mai grave forme ale muncii copiilor.

2. Aceste programe de acțiune trebuie să fie elaborate și puse în practică după consultarea instituțiilor publice competente și a organizațiilor patronilor și lucrătorilor și, dacă este cazul, cu luarea în considerare a opiniilor altor grupuri interesate.

ARTICOLUL 7

1. Orice membru trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea efectivă în practică și respectarea dispozițiilor care dau efect prezentei convenții, inclusiv prin stabilirea și aplicarea de sancțiuni penale sau, dacă este cazul, de alte sancțiuni.

2. Orice membru trebuie, ținând seama de importanța educației pentru eliminarea muncii copiilor, să ia măsuri eficiente într-o perioadă determinată, pentru:

a) a preveni angajarea copiilor în cele mai grave forme ale muncii copiilor;

b) a prevedea ajutorul direct necesar și adecvat pentru a-i sustrage pe copii de la cele mai grave forme ale muncii copiilor și a asigura readaptarea lor și integrarea lor socială;

c) a asigura accesul lor la educația de bază gratuită și, ori de câte ori este posibil și potrivit, la formarea profesională a tuturor copiilor sustrași de la cele mai grave forme ale muncii copiilor;

d) a identifica copii expuși în mod particular riscurilor și a intra în contact direct cu ei;

e) a ține seama de situația particulară a fetelor.

3. Orice membru trebuie să desemneze autoritatea competentă însărcinată cu punerea în practică a dispozițiilor prezentei convenții.

ARTICOLUL 8

Membrii trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a se sprijini reciproc în punerea în practică a dispozițiilor prezentei convenții printr-o cooperare și/sau o asistență internațională consolidată, inclusiv prin măsuri de susținere a dezvoltării economice și sociale, a programelor de eradicare a sărăciei și educației universale.

ARTICOLUL 9

Ratificările prezentei convenții vor fi comunicate directorului general al Biroului Internațional al Muncii și vor fi înregistrate de acesta.

ARTICOLUL 10

1. Prezenta convenție nu îi va obliga decât pe membrii Organizației Internaționale a Muncii ale căror ratificări vor fi fost înregistrate de directorul general al Biroului Internațional al Muncii.

2. Convenția va intra în vigoare la 12 luni după ce ratificările a 2 membri vor fi fost înregistrate de directorul general.

3. Ulterior această convenție va intra în vigoare pentru fiecare membru la 12 luni după data la care ratificarea sa va fi fost înregistrată.

ARTICOLUL 11

1. Orice membru care a ratificat prezenta convenție poate să o denunțe după expirarea unei perioade de 10 ani după data inițială de la intrarea în vigoare a convenției, printr-un act comunicat directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de acesta. Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrarea ei.

2. Orice membru care a ratificat prezenta convenție și care, în termen de un an după expirarea perioadei de 10 ani menționate la paragraful precedent nu va folosi posibilitatea de denunțare prevăzută în prezentul articol, va fi legat pentru o nouă perioadă de 10 ani și, prin urmare, va putea să denunțe prezenta convenție la expirarea fiecărei perioade de 10 ani în condițiile prevăzute în prezentul articol.

ARTICOLUL 12

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor și tuturor actelor de denunțare care îi vor fi comunicate de către membrii acesteia.

2. Notificând membrilor organizației înregistrarea celei de-a doua ratificări care îi va fi fost comunicată, directorul general va atrage atenția membrilor Organizației Internaționale a Muncii asupra datei la care prezenta convenție va intra în vigoare.

ARTICOLUL 13

Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica secretarului general al Națiunilor Unite, în scopul înregistrării, informații complete în privința tuturor ratificărilor și tuturor actelor de denunțare pe care le va fi înregistrat conform articolelor precedente.

ARTICOLUL 14

De fiecare dată când va considera necesar Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii un raport asupra aplicării prezentei convenții și va examina dacă există posibilitatea să fie înscrisă pe ordinea de zi a Conferinței problema revizuirii sale totale sau parțiale.

ARTICOLUL 15

1. În cazul în care Conferința va adopta o nouă convenție care ar duce la revizuirea totală sau parțială a

prezentei convenții și dacă noua convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un membru al noii convenții care implică revizuirea va atrage de drept, fără a ține seama de prevederile art. 11, denunțarea imediată a prezentei convenții, cu condiția ca noua convenție care atrage revizuirea să intre în vigoare;

b) începând cu data intrării în vigoare a noii convenții care atrage revizuirea prezenta convenție va înceta să mai fie deschisă ratificării de către membri.

2. În orice caz prezenta convenție va rămâne în vigoare în conținutul și forma sa actuală pentru acei membri care au ratificat-o, dar care nu au ratificat convenția de revizuire.

ARTICOLUL 16

Versiunile în limbile franceză și engleză ale textului prezentei convenții au valoare egală.

Textul precedent este textul autentic al convenției adoptate în unanimitate de Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii la cea de-a 87-a sesiune care a avut loc la Geneva și care a fost declarată închisă pe data de 17 iunie 1999.

Drept urmare, și-au pus semnăturile în această a optzecea zi a lunii iunie 1999:

Alhaji Muhammad Mumuni,
președintele Conferinței

Juan Somavia,
directorul general al Biroului Internațional al Muncii

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 182/1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată la cea de-a 87-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 17 iunie 1999

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 182/1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată

la cea de-a 87-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 17 iunie 1999, și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 13 noiembrie 2000.
Nr. 455.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
